

SELECCIÓ DE POEMES

POEMA I (SEGONA PART)

■ El capaltard, amo i senyor
dels sentits incendiats,
t'atorga embriacs indulgents
dins un argentat verger florit.
Som al si d'una més bella primavera
que venç les pors i els atzucacs de la vida.

Lluís Alpera. Dins *Els bells papirs d'Alexandria*
EDITORIAL MOLL (REEDICIÓ), 2004

TRES SOLILOQUIS D'EN JAUME

(fragment)
■ Finestres, i unes cames que m'aguantin
mirant: el malestar del veïnat,
el plom de les estacions,
l'escenari d'un crim, els vel·ls de l'aire,
qualsevol cosa. Finestres d'un tren,
vitralls bohemis, l'estreta obertura
de la visera, l'ull de bou d'un iot:
tant se val, sempre que hi hagi finestres.

Res més no m'ha de caldre quan,
de la pell, sols me'n quedi la sutura.

Sebastià Alzamora. Dins *El benestar*
PREMI JOCS FLORALS DE BARCELONA, 2003
EDICIONS PROA, 2003

A UNA ROSA

■ L'abril dibuixa una rosa
amb suau pinzell de vent,
primavera que reposa
en calze de sol rogent.

I en els pètals de vellut
va adormint-se l'enyorança
d'un amor de joventut
amb aroma de recança.

Per camins de pols daurada
cavalca un corser de llum,
amb l'ànima enamorada,
entre pètals i perfum.

L'abril dibuixa una rosa
i es fa poema la prosa!

Carme Catà. Dins *Arbre del temps*
EDICIONS CONGRÉS, 2003

VIATGE

■ Em donaré amb neguit al desig de l'aire,
a l'atracció madura del vent
i em deixaré bressar
com un polsim viatger,
encarat a la certesa
dels camins sense voreres,
de qualsevol artifici absent.

Jordi Cervera. Dins *Atzavara*
AROLA EDITORS, 2003

DROGA FLONJA

■ La follia congria
espectres no tangibles

i un desesper de rèptil
que ni la poesia

pot curar. L'esperança
dissolta en ratafia

i uns quants termalgins: la
metadona dels debils.

Joan Josep Camacho Grau. Dins *Antic silenci*
PREMI CIUTAT DE TERRASSA AGUSTÍ BARTRA, 2003
EDICIONS 62, 2004

ROGER COSTA-PAU

DOS QUADROS

(fragment)
■ La veritat que la forma hi reclama
nega la veritat del que es recorda:
per sobre de tots els afectes,
l'afecte de resoldre'l.

Mirant-lo,
la mirada s'escapa.

Carles Camps. Dins *Llibre de les al·lusions*
JARDINS DE SAMARCANDA, 2004

TAN FRÀGILS ÉREM?

(fragment)
■ El meu neguit, aquest present mal amagat, pot acabar-me sobreeixint.
L'endevino respirant per primer cop.
L'esvelta papallona negra puja voletejant davant les meves cames;
Als meus confins on no hi vagaregen ni el sol ni la nit,
Escolto mil tonades que roseguen les urpes del somni.

René Char. Dins *Els veïnatsges de Van Gogh*
VERSIÓ CATALANA DE VINYET PANYELLA
JARDINS DE SAMARCANDA, 2003

DESTRET

(fragment)
■ Esborres
tot escrivint el silenci
i ets full blanc
sense ombra,
murada que sagna (sempre):
afany de ser un altre. L'altre.

Antoni Clapés. Dins *Destret*
EMBOSCALL EDITORIAL, 2004

POEMA 2

(fragment)
■ Cortines de foc mataven la terra,
mataven l'herba, les joguines, els llençols,
en nom de la Història,
premiens gallets, esclataven les cases,
ni podia anar a escola,
només podia jugar,
jugàvem a guerres,
al fons la cortina de foc
amb la fressa de basarda
i jo jugava amb el cap ensorrat a la terra.

Ricard Creus. Dins *36 poemes a partir del 36*
POESIA AL CÀNTER (REEDICIÓ), 2004

CARTA

(fragment)
■ Deixo de caminar, de tocar
el que em reté
de perdre'm, començo
per una frase
que va fins a tu.

Mai el desert no traeix el nostre silenci.
La falla es continua agitant
sota els nostres passos
alhora que s'estremeix la meua veu
acordada amb la teva.

Hélène Dorion. Dins *Un rostre recolzat contra el món*
TRADUCCIÓ DE CARLES DUARTE
PAGÈS EDITORS, 2003

NILÒTICA

(fragment)
■ Jo feia un viatge cap a on no volia anar,
car ens és impossible
fer de la bellesa un bé furtible
i sempre queda fruita a les capçades
no collida. Els muetzins
cantaven la fe i l'esperança,
però aquelles veus als minarets
eren flors ja sense vida
als rams. El desig,
aquesta taula sense falca,
aquesta pressa que no ens deixa córrer:
als carrers del Caire, els dies de canícula,
l'asfalt s'estova i el trànsit
es col·lapsa.

Manuel Forcano. Dins *El tren de Bagdad*
PREMI CARLES RIBA, 2003
EDICIONS PROA, 2004

UN VIATGE D'HIVERN

(fragment)
■ Closos els ulls en aparent repòs,
dolgut el cos per la inclement jornada,
sembla romandre en la quietud dels morts.
En el compàs de la inútil espera.

L'aire passa pel seu rostre clos
i passa el temps pel seu esment de molsa.
Aquests ulls s'estan cobrint de llot
i el seu cor s'està buidant de fressa.

Antoni Marí. Dins *Triptic de Jondal*
ANGLE EDITORIAL, 2003

TRISTESA

■ Al final
sempre esperen, callades,
l'agror d'un nou matí
i l'antiga cançó del teu rostre girant
sobre el vinil d'un cafè sense sucre.

Al final de tot,
quan ja ho has sigut tot
i no pots ser ni pols ni sang coagulada,
t'espera,
fidel com una làpida.

Els records sense nom
són papallones dissecades.

Txema Martínez Inglés. Dins *Sentit*
PREMI CIUTAT DE PALMA, 2003
EDICIONS PROA, 2003

GATA NEGRA

■ Sola en devorar-me,
terriblement afamada, observo,
mort, el teu domini.

Súbdit del teu imperi, mira com
el meu cos reclama la carn d'oblit,
l'animalitat.
Per l'estreta petita, la callada,
la voraç malenconia em desplaça
fosca i humida cap a les teulades.

Dolors Miquel. Dins *Aloç*
ED. 62-EMPÚRIES, 2004

TOTS ELS POEMES

(fragment)
■ En la incessant ressaca del mal,
enyoro la riba blanca
que corre al meu costat
inabastable, paral·lela, pura.
Vull arribar-hi i foll,
la defujo, enemic.

Cèsar Nogués. Dins *Tots els poemes*
EDICIONS PROA, 2004